

Яко съмъ та нищо наизкривихъ въ дѣтство,
Да ма простишъ, и молебъ тж си дай на пѣтство.

Ахъ отче ! за да ма заколишъ, какъ ще си прострешъ убі-
ственнo ржжъ тж?

Ты като ма видишъ да умирамъ, какъ ще са стърпишъ,
като излазва ми дъша та?

Молатиса отче ! и този пѣтъ на чадото си молебъ тж
мѹ да прѣеминишъ,

Днесъ отъ Тебѣ щото ти попроса, и поишъ да изпълнишъ.

Искамъ та на срещъ ми да станешъ въ ржжъ ти кжж-
ча азъ да видѣжъ,

И слѣдъ тѣй, при менѣ да додишъ, че блаженни тѣ ти
ржцѣ да цжлѹна.

Молатиса като фанишъ да ма взржишъ, много ма не
стагай, малко слабо остави ма.

Остави ма тебе малко да погледамъ, отдалечъ на сре-
що мене исправиса.

О Отче ! ела сладко сладко цжлѹни ма, и що ти по-
проса бѣлѣжи го,

Ной напредъ на тебѣ порачамъ, майча ми за мене да
утѣшинишъ запомни го.

Сакогы отъ майка ми Ты да са не отдѣлашъ,

На Небѣ то кат' отхождамъ, ще са упокожъ дай окаждашъ.

У дома азъ щото имамъ древолѣи съ кинжкы,

На кѹлишѣа Елисѣа дайте, кингы тѣ ми сичкы.

Той ми